

[Krarup.]

oppe paa 86,4 pCt. Man kan da med nogen Forundring spørge, hvorfor der er flere kvægsmittede tuberkuløse Børn i København end i de jyske Byer, og Svaret ligger lige for: Københavnerbørnene har under deres Ferieophold paa Landet faaet det allerbedste, deres Værter kunde give dem: frisk, raa, nymalket Mælk — og er blevet smittet! I det hele taget er Mælk en meget farlig Smittekilde. I en sydjysk By, hvis Navn jeg dog ikke skal nævne, er det tilladt at forhandle raa Mælk. Resultatet er, at 50 pCt. af Børnene har positiv Reaktion, d. v. s. er tuberkuløse, naar de kommer i Skole, og 7 Aar senere, naar de prøves ved Udgangen af Skolen som 14 Aars Børn, er Procenten helt oppe paa 75.

Saa spørger man: Hvordan er det paa Bornholm, hvor Kvægtuberkulosen er udryddet? De tilsvarende Tal for Skolebørn i Byen Rønne er 7 pCt. ved Skoletidens Begyndelse og ved Skoletidens Slutning 15 pCt. Det skyldes, at Børnene i Rønne kun er udsat for den humane Form for Tuberkulose. Man kan slutte heraf, at i den nævnte sydjyske By vilde kun 7 pCt. af Børnene under tilsvarende Forhold være smittet i 7 Aars Alderen, de øvrige 43 pCt. stammer fra Smitte fra tuberkuløst Kvæg.

I den samme sydjyske By undersøgte man for nylig al Mælken, der blev forhandlet. Der blev udtaget 135 Mælkeprøver fra de forskellige Mælkeleverandører og Forhandlere, deraf viste 9 Prøver sig at være saa positive, at Marsvin, der blev fodret med den Mælk, døde af Tuberkulose. Man undersøgte saa de udtagne Prøvers Ophav; de kunde føres tilbage til et bestemt By-mejeri og derfra til en bestemt Gaard med ca. 50 Køer. Blandt disse fandt man to Køer, der var Smittekilden.

Inden jeg slutter denne Paaavisning af Forbindelsen mellem Kvægets og Menneskets Tuberkulose, har jeg Lyst til at omtale endnu et Eksempel. I Ribe Amt fandt man ved en Undersøgelse 322 Mennesker med Lungetuberkulose, heraf var de 95 Kreaturpassere, hvorimod de 227 ikke havde noget med Kreaturer at gøre. Det viste sig, at af de 95 Røgttere og Malkere havde 43 pCt. Kvægtuberkulose, men af de andre kun 5,3 pCt. Dette viser, hvor stor Faren er for Smitteoverføring, ikke alene gennem Mælk, men gennem Indaanding fra tuberkuløst Kvæg. Hele Landets Befolkning — „Købstadfolk som Bønder“, som Jeppe Aakjær siger — maa derfor være interesseret i Kvægtuberkulosens snarlige totale

Udryddelse, og Lovforslagets Bestemmelser synes mig meget lovende.

Alene dette, at det for Fremtiden vil være normalt at have tuberkelfri Besætninger, er af overordentlig stor Betydning, saa at den, der paafører sunde Dyr Smitte, kan drages til Ansvar herfor. Indtil nu har det været saadan, at havde en Kreaturejer med meget Arbejde og stor Bekostning — og det er rigtigt, som den højtærede Minister før sagde, at det er en bekostelig Historie at rense Besætningerne for Tuberkulose — rensset sin Kvægbesætning, saa havde han selv det fulde Ansvar for ogsaa fremdeles at holde sine Dyr sunde.

Typisk for Nyordningen er § 1, Punkt 6, hvor der staar, at det paahviler Ejerne af tuberkuløse Dyr „at træffe fornøden Foranstaltning til, at Andenmands Kvæg og Svin ikke udsættes for Smitte“.

Jeg havde tænkt at nævne nogle Navne, men nu har den højtærede Landbrugsminister taget mig Brødet ud af Munden. Jeg vil dog have den Fornøjelse at nævne Navnene en Gang til, da jeg synes, det bør siges ogsaa her af et af de almindelige Medlemmer i dette høje Ting, at naar vi er naaet saa vidt, som vi er, skyldes det Mænd, som har gjort et grundlæggende Arbejde, og hvis Navne derfor i Dag fortjener at nævnes med Hæder. Jeg nævner Professor Bernhard Bang, en Mand, hvis Forskerdygtighed gav ham Verdensry. Det, han begyndte, blev videreført med stor Dygtighed og megen Energi af hans dygtigste Medhjælper, Professor Plum. Man skylder ogsaa Serumintituttet en Tak. Et af de Navne, man her maa nævne, er Dr. med. Johs. Holm, som har beskæftiget sig netop med disse Ting, og fra hvem jeg har de Oplysninger, jeg her har givet. I øvrigt har ud over vort Land den danske Dyr lægestand i mange Tilfælde gjort et uegennyttigt Arbejde, og jeg tror, de fleste Dyr læger vil give mig Ret i, at en af Foregangsmændene her er den gamle Kredsdyrlæge Nielsen Remkolde. Professor Bangs Opfattelse var, at Bekæmpelsen af Kvægtuberkulose maatte være frivillig i Begyndelsen for saa at blive tvungen, naar der var et passende Antal rene Besætninger. Netop saadan er det sket, nu er man saa vidt fremme, at Lovgivningsmagts Tvang er berettiget og nødvendig.

Derfor forekommer det mig ogsaa, at det i § 13 nævnte Skel paa 90 pCt. er meget imødekommende over for Efterfølgerne. Efter min Mening havde det været fuldt forsvarligt, ja ønskeligt, om Grænsen